

Radio-scenarior 4 – Mangfoldighed (Stig Hartvig)

1. Målsætning	Markedsprincip med sikring af public acces. Få restriktioner. Mangfoldighed. Optimal udnyttelse af ressourcer. Sikring af egentlige <u>lokale</u> kommercielle radiostationer. Mediesvage sikres adgang til æteren.	
	Lag 1 kommerciel <u>lokal</u> radio	Lag 2 græsrods/public-access radio
2. Frekvenser/områder	500 W–5 kW. 1-2-3 frekvenser pr. område efter indbyggertal; lidt flere i København. Områder fastlægges centralt.	10 W-1 kW. Græsrodsradio, der dækker bydel, by eller kommune. Kommunale public-access stationer, hvor der er behov/interesse. Fastlægges centralt efter lokale ønsker.
3 a. Krav til tilladelseshaver	Kun én station pr. frekvens. Ejerskabsbegrænsninger.	Brede/åbne radioer med public access. Kun én station pr. frekvens. Subsidært idéradio
3 b. Krav til programvirksomheden	Der sendes kun lokalt eller i et vist omfang regionalt.	Varieret Indhold Særlig ordning for København
4. Administration	Radio- og tv-nævn udbyder. ”Beauty Contest”. 8 års varighed med mulighed for forlængelse. 24 timer pr. døgn	Radio- og tv-nævnet
5. Økonomi og finansiering	Reklame og sponsorering. Ingen koncessionsafgift	Tilskud fra Kulturministeriet, tipsmidlerne og andel på 1-2 pct. af licensindtægterne

Uddybende om mangfoldigheds-scenariet

1. Målsætning

1. – at der skal være **så få restriktioner for drift af radio som muligt**. Radio skal være **fri næring** – indenfor *rimelighedens* grænser
2. – at så mange lyttere som muligt får så **mange forskellige radiotilbud** – med forskellige programtilbud - som muligt. Lytterne skal have så mange valgmuligheder som muligt.
3. – at **frekvensressourcerne skal udnyttes så optimalt som muligt** = en replanlægning af FM-båndet sikrer langt mere effektiv udnyttelse af FM-båndet og giver plads til flere.
4. – at så mange forskellige aktører som muligt får så frie forhold at operere under som muligt = en **mangfoldighed af aktører** og (ny) monopoldannelse skal undgås gennem ejerskabsregulering. **Jo flere kanaler – jo bedre.**
5. – at der sikres så gode forhold som muligt for **såvel ikke-kommercielle som for lokale kommercielle radiostationer**. De frie markeds kræfter skal kombineres med sikring af ”mediesvage” gruppers adgang til æteren.

Forslaget forudsætter en Zero base replanlægning efter hollandsk model, således at der etableres en række nye landsdækkende sendenet

Hovedsigtet er at sikre såvel gode betingelser for et antal nye landsdækkende radiokanaler, såvel som for de lokale radioer. Den nuværende ordning, hvor ”semi-nationale” netværk-stationer, som f.eks. Radio 2 og The Voice, sender et landsdækkende program over lokale frekvenser, men bryder programfladen for at sende lokale reklamer og lokale nyheder, forlades – og der laves i stedet et ”rent snit”, således at der fremover findes rene nationale kommercielle stationer, der udelukkende sender nationale reklamer - og så de rene lokale kommercielle stationer, der primært lever af den lokale reklameomsætning.

En Zero-base replanlægning med et antal rene nationale kanaler – i stedet for ”semi-nationale” netværksstationer – vil være frekvensøkonomisk meget bedre, idet disse ”rene” nationale stationer vil kunne anvende SFN og (N)SFN, hvilket ikke er muligt på netværk, hvor der også sendes lokalt i nogle minutter.

”Hvis den begrænsede adgang til at drive radio- eller fjernsynsvirksomhed begrænses med andre hensyn end den tekniske nødvendighed, må det anses for en overtrædelse af grundlovens § 77”

Knud-Aage Frøbert

”Medier bør være afhængige af publikum, ikke af de politikere og andre magthavere – det er jo netop dem, de først og fremmest skal retlede og kontrollere.

Historieprofessor Niels Thomsen

2. Frekvenser og områder

Synspunktet om at frekvenser er en begrænset ressource er en sejlvet myte, der i store træk ikke holder stik. Til alle tider har myndigheder gjort dette synspunkt gældende med det mål for øje – at kunne begrænse – og regulere – den frie adgang til at sende radio.

Synspunktet i dette scenario er, at ”der altid kan findes en frekvens mere” – selv om den måske ikke er så god, som de frekvenser andre aktører har i samme område.

Omvendt vil det også være naturligt at tage de mest attraktive frekvenser og ”frekvenssæt”, og lave en fordeling af disse ressourcer på den - for lytterne, aktørerne og almenvældet – mest fornuftige måde.

En sådan fordeling (= regulering) må dog ikke betyde, at der sættes begrænsninger op for anvendelse af de nye frekvenser, der måtte være knapt så attraktive. Knap så attraktive frekvenser kan f.eks. være på FM-båndet med lav sendestyrke eller skrappe retningsmæssige restriktioner, på mellembølge, på DAB, på DRM 26 MHz, G3/G4 mobiltelefoni eller helt andre nye/kommende fremføringsmåder og teknologier.

Andre radioer end de lokale

Selv om det ikke direkte ligger indenfor arbejdsgruppens område, er det ikke muligt at se de lokale radiostationers situation isoleret – især ikke, da alle radiostationer (lokale, regionale såvel som nationale) bruger den samme frekvensressource. Desuden er det også en udbredt opfattelse, at arbejdsgruppen forventes at forholde sig til en eventuel replanlægning af FM-båndet.

Arbejdsgruppen bør i dette scenario anbefale, at der gennemføres en **fuldstændig replanlægning af FM-båndet i Danmark** for at udnytte frekvensressourcen langt mere effektivt, end det er tilfældet i dag.

Den begrænsede replanlægning i Nederlandene (der ikke omfattede lokalradioerne i området 104.9-107.9 MHz og som ikke omfattede SFN-anvendelse for Public Service kanalerne) medførte, at der blev langt flere sendemuligheder for både Public Service og de kommercielle stationer, idet der på FM båndet nu blev plads til ikke færre end:

- 5 landsdækkende Public Service kanaler (heraf én i regional opdeling) med 100 pct. dækning
- 7 landsdækkende kommercielle radiostationer med 70-75 pct. dækning
- 2 landsdækkende kommercielle radiostationer med knap 60 pct. dækning
- Derudover bedre sendeforhold og langt flere sendemuligheder for regionale kommercielle radiostationer
- Små lokalradioer (104.9-107.9) berørtes ikke.

Det er uomgængeligt, at en række aktører i Danmark dybest set er interesseret i at drive national kommerciel radio, men – som med den nuværende lovgivning – dels må ”sno sig” og dels må forlade sig på lokale radionævnets gode vilje.

Disse radiostationer er f.eks. The Voice og Radio 2. Det er velkendt at bl.a. TV 2 gerne vil etablere landsdækkende radio, ligesom det er kendt at andre store selskaber som bl.a. MTG, Aller, Det Berlingske Officin m.fl. er interesserede.

Igennem netværkssamarbejde leverer semi-nationale radiostationer som The Voice, Radio 2 og Pop FM stort set hele sendefladen direkte, eller voice track - fra ét centralt studie. Udsendelserne suppleres så ude i de forskellige områder med lokale nyheder (ofte et krav fra det lokale radionævn), evt. et par lokale service-indslag (lagt ind i den leverede flade centralt eller lokalt) - og med lokale reklamer. Produktionsomkostningerne er lave, og på denne måde nærmest ”støvsuger” ellers nationale aktører en stor del af de til rådighed værende lokale reklamekroner, således at lokalt funderede radiostationer med stedlig egenproduktion får vanskeligt ved at klare sig.

Det er derfor nærliggende at foreslå, at disse semi-nationale radiostationer reelt får lov til og mulighed for at sende nationalt, i stedet for at fortsætter med ”opsplittede lokale” sendeflader.

Der gennemføres en altomfattende Zerobase frekvensreplanlægning – med anvendelse af SFN og (N)SFN – for alle radiostationer i Danmark (inkl. DR), der indebærer at hele frekvensplanen nytænkes. Alle nuværende frekvenstilldelinger på FM-båndet til samtlige radiostationer inddrages – med den nødvendige varsel – hvorefter ”posen rystes”. Herved opnås der en langt mere effektiv og tidssvarende udnyttelse af FM båndet. En ny frekvensplan der vil være en fordel for alle lyttere og alle aktører, der ønsker mangfoldighed i markedet.

På denne måde vil der kunne tilvejebringes bedre resultater end i Nederlandene. Dette scenario forudsætter flg. mål for replanlægning fsva. landsdækkende FM-radiokanaler:

- Til Public Service (= DR) reserveres fem fuldt ud landsdækkende radiokanaler. Én af disse (P4) regionaliseres – som nu – og kan derfor generelt ikke anvende SFN. Af beredskabsmæssige og kulturelle grunde sikres FM1 nettet (P1) en ekstraordinær høj dækningsgrad/beskyttelse - som nu - så modtagelse er mulig på en Bilka-radio til 19,95 i en kælder og med 20 cm ledning som antenne. Derudover vil det være formålstjenligt at sikre DR en 6. FM kanal til udsendelse af informations- og underholdningsprogrammer på andre sprog end dansk – målrettet til indvandrere og flygtninge – for at sikre disse en bedre og mere positiv integration i det danske samfund. En sådan 6. FM-kanal til DR skal først og fremmest have dækning i de områder af Danmark, hvor personer af anden etnisk oprindelse end dansk, er koncentreret.
- Til landsdækkende kommerciel radio afsættes to sendenet (FM5 og FM6) med minimum samme dækning som nu - og hertil findes seks nye sendenet, der sikres så stor en dækning som muligt (60-75 pct.). Der skal sikres mangfoldighed af programformater og mangfoldighed af aktører – ved dels at fastlægge en generel indholdsbeskrivelse på de seks nye kanaler og dels ved at indføre ejerskabsbestemmelser. Hvert af disse seks nye frekvenssæt uddeles efter beauty contest princippet. Der betales ikke for disse frekvenssæt (ligesom der heller ikke betales en afgift for at drive hverken dagblade, ugeblade eller andre trykte medier i Danmark. En afgift på disse frekvensnet vil blot borttage midler fra programproduktionen og dermed svække kvaliteten).
- Endeligt afsættes ét FM net til idébaseret ikke-kommerciel, public-access græsrodsradio. Denne kanal skal samtidig ”taget trykket af” en række lokalradiofrekvenser, der efterspørges af interessegrupper og grupperinger, der sender programmer uden særlig lokal tilknytning. Denne

kanal finansieres ved at tage 1 pct. af licensindtægterne (på samme måde som de åbne kanaler i Tyskland finansieres af 1-1½ pct. af licens-indtægterne).

Resultatet af en dansk replanlægning skulle altså have som mål at tilvejebringe:

- 5 landsdækkende Public Service kanaler (heraf én i regional opdeling) med 100 pct. dækning
- 1 landsdækkende Public Service kanal med storbydækning
- 1 landsdækkende kommerciel radiostation (FM6) med min. 40 pct. dækning
- 1 landsdækkende kommerciel radiostation (FM5) med min. 80 pct. dækning
- 6 landsdækkende kommercielle radiostationer med 60-75 pct. dækning
- 1 landsdækkende Public Access græsrods-radiostation
- Derudover sendemuligheder for lokale radiostationer (jf. senere)

(I alt 15 mere eller mindre landsdækkende radiokanaler; i Nederlandene opnåede man 14)

Tidshorizonten for en replanlægning vurderes til at være: mindst ét år for at lave selve replanlægningen, omkring ét år for at koordinere nye frekvenser med udlandet, op mod et år til at installere nye sendere og nye antenner samt lidt tid til at gennemføre beauty-contest/udbudsrunder. En ny dansk frekvensplan vil derfor tidligst kunne træde i kraft i 2007.

Det passer fint med, at Sky Radio og Talpa Radio International – der har betalt store koncessionsbeløb for FM5 og FM6 - får fordelene af at komme først på markedet og ”have det for sig selv” i de første 3-4 år. Eventuelt kan Sky og Talpas betaling nedsættes gradvist efter de første fire år til at være nul kr. ved koncessionernes udløb.

Om 8 år må det nemlig antages, at det ikke giver nogen mening, at staten skal opkræve betaling for at sende landsdækkende radio, da der til den tid givetvis vil være så mange forskellige platforme, hvorfra der kan sendes radio (DAB, DRM, 3G, 4G osv.), at der (teknisk) absolut ikke længere vil være belæg for at tale om, at frekvensspektret er en begrænset ressource, som der skal betales (store summer) for at anvende.

Lokale kommercielle radiostationer – lag 1

Princippet om ”hver kommune mindst én frekvens” forlades. En gennemsnitlig dansk kommune er ganske enkelt for lille til at kunne danne grundlag for en levedygtig lokal radio station. Kommerciel radio med kun 5 km radius som dækningsområde er helt urealistisk.

Al erfaring fra de seneste 20 år viser, at kommuner slutter sig sammen for at danne et større underlag for en given lokal radiostation. Den teoretisk tiltænkte fleksibilitet (hvor ”Lego-klodserne kunne sættes sammen på en anden måde”) har i praksis kun været udnyttet beskedent, og giver i den virkelige verden heller ingen reel mening, da stort set alle kommuner har ét bestemt naturligt tilhørsforhold til en eller en gruppe af kommuner.

Områderne for lokale kommercielle radioer fastlægges centralt ud fra objektive kriterier om, at et naturligt dækningsområde for en lokal, kommerciel radiostation er dén by – af en vis størrelse - der sendes fra – og dens naturlige opland, set ud fra kulturelle, arbejdsmæssige, handelsmæssige og geografiske forhold.

Ved en omlægning, der skal sikre bedre forhold for lokale radioer, skal der dog naturligvis tages hensyn til de eksisterende lokale radiostationer, der igennem mange år har opbygget radioer med større eller anderledes dækningsområder, end det måtte forekomme naturligt.

Disse to forhold bør også rationelt reflekteres sender- og frekvensmæssigt.

De naturlige dækningsområder skal så vidt muligt dækkes med én frekvens, med mindre det åbenlyst er mere hensigtsmæssigt at anvende to eller måske tre frekvenser. Den nødvendige sendestyrke vil være mellem 500 Watt og 5 kW, der fra 80 meters højde giver en rækkevidde på mellem 20 og 33 km (54 dB μ V/m).

Antal af frekvenser i de enkelte markeder skal ses i forhold til indbyggertallene. Som udgangspunkt foreslås det, at der sikres flg. gode sende-muligheder for 500 W – 5 kW stationer:

- 5 frekvenser i København
- 3 frekvenser i Århus, Odense og Aalborg
- 2 frekvenser i øvrige større by-områder
- 1 frekvens i mellemstore byområder

Kommer der derudover ansøgninger om at måtte drive kommerciel lokal radio afvises disse ikke, men ansøgerne henvises til selv, at dokumentere, at der kan findes en frekvens. Det må vurderes at der generelt vil være tale om ”andenklasser” frekvenser, der giver en noget mindre dækning og/eller dårligere kvalitet.

Lokale græsrods/public-access radiostationer – lag 2

De sendertekniske forhold for ikke-kommercielle lokalradioer skal være fleksible og tilpasses de enkelte stationers ønsker og behov.

Der skal gives mulighed for etablering af en lokal public-access radiostation i de kommuner, der ønsker det (dog to i Århus og fem i København), men der kan også gives tilladelse til radioer, der kun dækker en by eller en bydel.

Sendestyrken til ikke-kommercielle radioer foreslås mellem 10 Watt og 1 kW. Bydelsradioer i København: 10 Watt, mindre landkommuner: 10-100 W, større kommuner og lidt større byer: 50 – 250 W, storbyer 250-1.000 W). Rækkevidden vil være mellem et par km og op til omkring 20 km. (1 kW giver ved 40 meters højde over terræn en rækkevidde på 17 km og ved 80 meters højde over terræn en rækkevidde på 23 km).

Kommer der flere ansøgninger om at måtte drive ikke-kommerciel lokal radio fra grupper der ikke kan få sendetid nok på den lokale public-access station – f.eks. større grupper der vil drive idébaseret lokalradio, afvises disse ikke, men ansøgerne henvises til selv, at dokumentere, at der kan findes en frekvens. Det må vurderes at der generelt vil være tale om ”andenklasser” frekvenser, der giver en noget mindre dækning og/eller dårligere kvalitet.

Mellembølge

Ligesom i stort set alle andre lande skal det være tilladt for kommercielle (og i øvrigt også ikke-kommercielle radiostationer) at sende på mellembølge (MB). MB er bl.a. meget udbredt i Storbritannien og Nordirland til lokal brug, og i mange områder af USA er MB fortsat dominerende i forhold til FM. De tekniske problemer med at definere et præcist dækningsområde er uden betydning, da tidligere tiders stramme regler for, hvor stort et dækningsområde der måtte sendes til, ikke længere eksisterer. Radiostationer der opnår sendetilladelse på MB skal blot gøres opmærksom på, at rækkevidden vil variere afhængig af bl.a. tid på døgnet og tid på året. Generelt må den samme radiokanal ikke - i al væsentlighed - dække det samme geografiske område på både FM og MB.

3 a. Krav til tilladelseshaver

Lokale kommercielle radiostationer - lag 1

Der kan kun uddeles sendetilladelse til én radiostation pr. frekvens.

Der indføres ejerskabsbegrænsninger, så lokale såvel som nationale monopol-dannelser undgås – både vertikalt og horisontalt, og så mangfoldigheden sikres.

Allerede nu (september 2003) ses der at være en stærk koncentration på radioområdet i hovedstadsområdet hos én aktør – nemlig SBS:

Frekvens	Kommune	Stationsnavn	Ejerskab
88.6 MHz	Birkerød	Radio NRJ	Radio NRJ (fransk)
89.2 MHz	Høje Taastrup	Kiss FM	SBS (amerikansk)
90.4 MHz *1)	København	Nyhedsradioen 24/7	SBS (amerikansk)
91.8 MHz *2)	Værløse	Radio 2	SBS (amerikansk)
92.7 MHz *3)	Ledøje Smørum		SBS (amerikansk)
95.0 MHz	Farum	Sky Radio	Sky Radio (hollandsk/australsk)
96.1 MHz	Søllerød	Nyhedsradioen 24/7	SBS (amerikansk)
98.6 MHz	Hørsholm	Pop FM	SBS (amerikansk)
104.1 MHz	Birkerød	Mix FM	Mix FM (dansk)
104.4 MHz	Høje Taastrup	Pop FM	SBS (amerikansk)
104.9 MHz	Brøndby	The Voice	SBS (amerikansk)
105.4 MHz	Gentofte	Uptown 105.4	SBS (amerikansk)
105.6 MHz *1)	Dragør		SBS (amerikansk)
107.1 MHz	Greve	Radio NRJ	Radio NRJ (fransk)

*1) delte frekvenser

*2) frekvensen lukkes pr. 14. november 2003

*3) endnu ikke i luften

Derudover findes der tre mindre, helt lokale kommercielle radiostationer i Københavnsområdet – alle danskejede, med begrænset sendetid og lille dækningsområde:

92.9 MHz	Frederiksberg	Radio Falcon
104.7 MHz	Nivå	Kanal Plus
105.9 MHz	Rødovre	Radio Rødovre

Lokale græsrods/public-access radiostationer - lag 2

Der kan kun uddeles sendetilladelse til én radiostation pr. frekvens.

Sendetilladelse udstedes til enten en kommune eller en privat forening el. lign., der skal være bred og åben.

Hvis der i et område ikke er ønske om en Public Access radio – eller der i et område er ønske om en ekstra frekvens - kan frekvensen gives til en forening, der alene udøver idébaseret radiovirksomhed.

3 b. Krav til programvirksomheden

Lokale kommercielle radiostationer - lag 1

Der stilles ikke særskilte krav til indhold af programmerne hos de lokale kommercielle radiostationer udover at programmer skal være lokale, og altså ikke må omfatte programmer der sendes i network.

Det vil dog være hensigtsmæssigt, at der ud fra en helhedsbetragtning vil kunne gives tilladelse til regional networking i et omfang, således at det lokale fortsat vil være det primære.

Der stilles krav om at der sendes mindst 18 timer dagligt.

Lokale græsrods/public-access radiostationer - lag 2

Programmerne skal være lokale, og må ikke omfatte programmer, der sendes i network.

Programvirksomheden skal have karakter af lokal græsrodsradio, og må ikke fremstå som egentlig musikbaserede underholdningsprogrammer. I mindre områder, der er for små til at bære en egentlig kommerciel radiovirksomhed, bør denne begrænsning dog kunne administreres lempeligt.

Der stilles normalt krav om mindst 18 timers sending pr. dag, dog kun 9 timer for bydelsradioer.

Som udgangspunkt stilles der krav om at radioerne skal opfylde public-access formål, og altså stille sendetid til rådighed for lokale grupper, foreninger eller personer der ønsker dette.

Lag 2 - særlig ordning for København

København-Frederiksberg udgør et særligt tilfælde, hvor der indføres en speciel ordning, for at sikre et blomstrende lokalradiomiljø indenfor ikke-kommerciel radio.

Der gives mulighed for mindre bydels-radioer med Public Access forpligtelse (f.eks. én på Nørrebro, én på Christianshavn/Christiania, én på Vesterbro osv.), der tildeles en meget lav sendestyrke (måske omkring 10 W). Disse stationer sender på udelte frekvenser – med pligt til at sende mindst 9 timer dagligt.

Derudover får København 5 Public Access stationer:

- En ren borgerlig radio, der samler grupperinger der ligger til højre for midten
- En ren venstreorienteret radio, der samler grupper til venstre for midten
- En blandet Public Access station (med mindre fokus på politiske programmer)
- En ren fremmedsproget kanal, der skal rumme alle udsendelser på tyrkisk, somali, arabisk, serbokroatisk osv.
- En kristen/åndelig/religiøs kanal, hvor der laves Public Access lokalradio for religiøse og andre åndelige grupperinger

Under den nuværende ordning må det konstateres, at lytningen til de københavnske græsrods-radioer – der optager et meget stort antal frekvenser - er overordentligt lav. Det skyldes formodentligt:

- de ekstremt spredte og usammenhængende sendetider.
- meget sendetid til radioer, der mest sender for at spekulere i tilskudsmidler
- mange stationer sender uregelmæssigt (der er tavs æter når lytterne stiller ind)
- totalt forskellige stationer på samme frekvens
- blanding af dansksprogede og fremmedsprogede udsendelser på samme frekvens

En samling af kræfterne på fem ”genre-opdelte” frekvenser vil være en stor fordel for lytterne, der vil vide, hvilken frekvens de kan stille ind på for at høre en bestemt slags radio. Død æter bliver et sjældnere fænomen, da der vil være tale om større enheder end i dag.

4. Administration

Lokale kommercielle radiostationer - lag 1

Tilladelse til lag 1 udstedes efter udbud, beauty contest, centralt af Radio- og Tv Nævnet, hvis sammensætning udvides med repræsentanter fra brancheorganisationerne og fra branchekyndige personer, hvorved en ensartet, saglig og faglig vurdering sikres. Tilladelse gives for 24 timer pr. døgn og af 8 års varighed. Den forlænges automatisk, hvis radioen i hele sin virksomhed og drift har forvaltet den givne tilladelse ulasteligt

Lokale græsrods/public-access radiostationer - lag 2

Tilladelse til lag 2 udstedes også af Radio- og Tv Nævnet, men efter forudgående høring af den lokale kommune, hvorved såvel ensartet, objektiv faglighed og saglighed som lokal indsigt vil indgå i sagsbehandlingen. Tilladelsen gives for 8 år ad gangen og forlænges, hvis stationen til fulde har levet op til ansøgningen og de for området i øvrigt fastsatte bestemmelser.

I København udstedes sendetilladelse af Radio- og Tv Nævnet efter en beauty-contest, hvor der lægges vægt på, at der er åbenhed og bredde indenfor de fem felter. Der stilles endvidere krav om, at de fem sender fra fem forskellige studier og har deres egen personkreds af medarbejdere.

5. Finansiering

Lokale kommercielle radiostationer - lag 1

Finansieres af reklameindslag og sponsorering. Modtager ingen offentlige tilskud og skal ikke betale nogen koncessions-afgift eller lignende.

Lokale græsrods/public-access radiostationer - lag 2

Der ydes tilskud til public-access lokalradio efter flg. regler:

- Der udbetales tilskud halvårligt
- Tilskuddene til alle radioer er som udgangspunkt ens. Bydelsradioer kan dog kun oppebære 60 pct. af den normale støtte.
- Der gives kun tilskud til én lokalradio pr. kommune (dog to i Århus og fem i København)
- Der gives kun tilskud til public-access stationer og altså ikke til idébaserede radiostationer
- Reklameindslag i mindre omfang tillades, under forudsætning af, at virksomheden ikke får karakter af kommerciel radiodrift.

Ordningen finansieres gennem tilskud fra tre forskellige "pengekasser":

- Tipsmidlerne
- Kulturministeriet
- 1-2 pct. af licensmidlerne

Fordele og ulemper ved mangfoldighedsscenariet

	Fordele	Ulemper
1. Mediepolitiske hensyn	Mangfoldighed	
2. Frekvenspolitiske hensyn	Færre og stærkere frekvenser og optimal anvendelse af frekvensressourcerne.	
3. Brugerhensyn (Lyttere og aktører/udøvere)	<p>Ensartethed og faglig ekspertise i sagsbehandlingen.</p> <p>De nuværende, etablerede aktører tilgodeses ved frekvensplanlægningen.</p> <p>Det er sundt at aktører får konkurrence og ikke kan danne monopoler / ejerskabsbegrænsninger til sikring af mangfoldigheden.</p> <p>Mediesvage grupper sikres adgang via lokal public access station og undgår som redaktion heri at måtte oprette egen ressourcekrævende administration.</p> <p>Automatiske forlængelse af sendetilladelsen ved god program/virksomhedførelse.</p> <p>Lytterne får så mange forskellige tilbud som muligt.</p>	Lyttere i særligt befolkningstynede områder får ikke så mange radiokanaler som i befolkningstætte områder.
4. Administrative hensyn	Forenkling, idet de lokale nævn nedlægges.	Hvis kun Radio- og tv-nævnet så risiko for manglende lokal indsigt. Manglende ankemulighed.
5. Økonomi og finansiering	<p>Når de nuværende semi-landsdækkende kommercielle radioer fremover udelukkende finansieres ved national reklame sikres de egentlige lokale radioer indtægtsmuligheder fra lokale annoncører.</p> <p>Græsrodsradio sikres gennem en trestrengt finansiering (andel af licens, Tips-midler og Kulturministeriet.</p>	Fortsat høje KODA-Gramex vederlag vil kunne mindske mangfoldigheden

Appendiks

Vurdering af nuværende ordning med de lokale nævn

Lokalradionævnene er slet ikke gearede til at administrere kommerciel radio. For det første er de sjældent i besiddelse af den nødvendige ekspertise og faglige indsigt for at kunne udføre arbejdet, og for det andet er der mange eksempler på ”indspiste” nævn, der holder hånden over en bestemt aktør og forhindrer fri konkurrence på radioområdet. Mange nævn er meget optaget af *hvem* der sender – frem for *hvad* der sendes. Nævnene forvalter ikke lytternes interesser, men optræder som bedrevidende ”radiator”, der ofte varetager de etablerede aktørers og/eller politiske interesser i lokalområdet.

Nævnene formulerer undertiden en ”lokal mediepolitik” og forsøger så med mere eller mindre elegance at detailregulere programindholdet på den eller de lokale radiostationer der findes i området. Sågar hvilken type musik en given lokalradio skal spille, har et nævn forsøgt at blande sig i.

Det er velkendt at en række lokalradionævn i større byer helt bevidst og med stor iver arbejder imod kommerciel radio, og generelt kan det siges, at de lokale nævns mange beføjelser er stærkt hæmmende for, at de kommercielle radiostationer kan udvikle sig.

Der er mange eksempler på at nævnene slet ikke fungerer; ofte svigter engagementet helt, og det kniber med at få nævnsmedlemmerne til at møde op.

Vilkår og betingelser er overordentligt uens i de forskellige nævnsområder, hvilket giver en udtalt uensartethed i administrationen af reglerne på området.

Tiden er løbet ud for, at der i hver eneste kommune eller nævnsområde over hele landet skal sidde - i tusindvis af - nævnsmedlemmer, for at kontrollere, regulere og detailstyre de lokale radiostationer i mindste detalje. Det holder ikke, at skolelærere, VVS-folk og folk fra Dansk Vandrelaug skal skalte og valte med professionelle, kommercielle radiostationer, der både drives som erhvervsvirksomhed og arbejdsplads for mange medarbejdere.

Vurdering af de nuværende frekvensmæssige forhold

Den nuværende ordning er alene fleksibel set ud fra en administrativ, lovgivningsmæssig synsvinkel. Fra brugerne og lytterne er den bestemt ikke fleksibel.

En radio, der dækker syv kommuner kan ikke veksle sine syv stk. 160 Watt frekvenser til én 5 kW sendemulighed. Hidtil har det været totalt umuligt at få lov til at sende med mere end 160 Watt, selv om man kunne forestille sig, at en radio, der ved at sende med en lidt større effekt kunne dække hele sin kommune – i stedet for at få udmeldt to stk. 160 Watt frekvenser. Hidtil har det også været overordentligt vanskeligt at få udmeldt frekvenser med en sendestyrke på mindre end 160 Watt og/eller med en teoretisk dækningsområde der er mindre end den af Kulturministeriet/Medie-sekretariatet fastsatte teoretiske minimums-rækkevidde på 5 km.

Det er ikke rimeligt, at der er forbud mod at lokale radiostationer kan anvende mellembølge.

Vurdering af nuværende situation med 'delte frekvenser'

Den nuværende situation, hvor f.eks. græsrodsradioer kan tildeles sendetid midt inde i en kommerciel radiostations sendetid, og i det hele taget, hvor flere forskellige radiostationer skal dele sendetid på den samme frekvens, er ukendt i resten af verden – med meget, meget få undtagelser. Fænomenet er kun udbredt i Danmark og Norge, og er en væsentlig hæmsko for alle lokale radiostationer, kommercielle såvel som ikke-kommercielle.

Det forekommer, at ordningen udelukkende er opretholdt fordi den gav og giver en række stationer mulighed for at lave kassetænkning i forhold til tilskudsmidlerne, og fordi en kunstig opdeling af en radiostation i flere sendetilladelser medfører et betydeligt nedslag i det samlede vederlag til KODA. En radiostation der sender 18 timer dagligt betaler således langt mere, end tre radiostationer, der hver sender 6 timer dagligt, betaler tilsammen.